Dosarul nr. 2-6204/2024 2-24049248-12-2-03052024-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

28 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Angela Ciubotaru
Grefier Ionela Braga
Cu participarea:
Reclamantei Burdilo Margareta
*În lipsa p*ârâtului Emeliov Maxim, Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect. Ciocana, mun. Chișinău, legal citați

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Burdilo Margareta împotriva lui Emeliov Maxim, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Ciocana, mun. Chișinău cu privire la decăderea din drepturile părintești,

a c o n s t a t a t:

La data de 02 mai 2024, reclamanta Burdilo Margareta a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Emeliov Maxim, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect. Ciocana cu privire la decăderea din drepturile părintești,

În motivarea acțiunii depuse, reclamanta a indicat că, la 12 noiembrie 2010 a fost încheiată căsătoria dintre Emeliov Maxim și Emeliova (Burdilo) Margareta, iar în urma căsătoriei, la ***** s-a născut copilul *****. Ulterior prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 septembrie 2020, s-a desfăcut căsătoria și s-a stabilit domiciliul copilului minor ***** cu mama Emeliova (Burdilo) Margareta.

Reclamanta a menționat ca temei, faptul că, pârâtul se eschivează de la plata pensiei de întreținere în mărime de 2 000,00 (două mii) lei lunar, până la atingerea majoratului de către copil, stabilită prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 noiembrie 2022.

În acest sens, reclamanta a arătat că, potrivit încheierii executorului judecătoresc Aurel Corcescu din 29 aprilie 2024, prin care a fost stabilită restanța la plata pensiei de întreținere ce urmează a fi încasată în beneficiul lui Emeliova Margareta din contul lui Emeliov Maxim, pârâtul înregistrează o datorie în cuantum de 49 000,00 (patruzeci și nouă mii) lei. Totodată, reclamanta a menționat că pârâtul ignoră solicitările executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare, neexecutând un act judecătoresc definitiv și irevocabil, fapt ce, în opinia sa, demonstrează eschivarea acestuia de la plata pensiei de întreținere.

La fel, reclamanta a susținut că, pârâtul face abuz de drepturile părintești, nerespectând programul de întrevederi aprobat prin decizia Direcției pentru protecția drepturilor copilului sectorul Rîșcani, nr. 6/5 din 01 februarie 2023, fiindu-i întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție pe faptul comiterii de către ultimul a contravenției prevăzute de art. 64 alin. (1) din Codul contravențional, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 martie 2024, Emeliov Maxim a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției imputate.

Suplimentar, reclamanta a invocat că pârâtul aplică violența psihică față de copil și atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului. Prin urmare, reclamanta a notat că după fiecare întrevedere a lui Emeliov Maxim cu copilul, ultimul este schimbat, se comportă agresiv, plânge și aruncă replici necorespunzătoare vârstei unui copil, fiind influențat negativ de către tatăl său. Astfel, a evidențiat că, potrivit raportului de evaluare psihologică din 20 martie 2024, efectuat în privința copilului minor *****, s-a stabilit că Emeliov Maxim prezintă semne de*****, fapt ce reprezintă un abuz psihologic asupra copilului, prin acțiuni de denigrare a mamei. Cu privire la suspiciunile la abuzul sexual al pârâtului față de copil, în prezent copilul beneficiază de serviciile de asistență psihologică din cadrul Centrului Național de Prevenire a abuzului față de copil.

În aceste circumstanțe, reclamanta a evidențiat că, eschivarea de la plata pensiei de întreținere, abuzul de drepturile părintești și aplicarea violenței psifice față de copil și atentarea la inviolabilitatea sexuală a copilului, constituie

temeiuri de decădere din drepturile părintești, așa cum prevede art. 67 lit. a), c) și d) din Codul familiei.

Astfel, reclamanta Burdilo Margareta solicită decăderea pârâtului Emeliov Maxim din drepturile părintești asupra copilului minor *****, născută la *****.

Poziția participanților la proces în ședința de judecată.

În ședința de judecată, reclamanta Burdilo Margareta a susținut integral cererea de chemare în judecată înaintată și a solicitat admiterea acesteia pe temeiurile de fapt și de drept invocate.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei, avocatul Tatiana Agache, precum și pârâtul Emeliov Maxim și avocatul acestuia Daniela Moraru, cât și reprezentantul intervenientului accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect. Ciocana, mun. Chișinău, Martînov Stela, fiind înștiințați legal despre data, ora și locul ședinței de judecată, nu s-au prezentat și nici nu au comunicat instanței motivele neprezentării, motiv pentru care prin încheierea protocolară din 28 noiembrie 2025, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind poziția participanților prezenți la proces, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată, instanța de judecată conchide că cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, reieșind din motivele expuse infra.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Potrivit art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În acord cu prevederile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă,

combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În baza art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În temeiul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili.

În conformitate cu art. 60 alin. (1)-(3) Codul familiei, părinții au dreptul și sânt obligați să-și educe copii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. Părinții poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală și spirituală a copiilor și au prioritate la educația lor față de oricare alte persoane. Părinții sânt obligați să asigure frecventarea de către copil a școlii până la sfârșitul anului de învățământ în care acesta atinge vârsta de 16 ani. Instituția de învățământ și forma de instruire sânt alese de către părinți, cu luarea în considerare a opiniei copilului.

Potrivit dispozițiilor art. 62 alin.(1), (2) și (4) Codul familiei, drepturile părinților nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinții nu pot prejudicia sănătatea fizică și psihică a copilului. Metodele de educație a copilului, alese de părinți, vor exclude comportamentul abuziv, insultele și maltratările de orice fel, discriminarea, violența psihică și fizică, aplicarea pedepselor corporale, antrenarea în acțiuni criminale, inițierea în consumul de

băuturi alcoolice, folosirea substanțelor stupefiante și psihotrope, practicarea jocurilor de noroc, cerșitul şi alte acte ilicite. Părinții poartă răspundere, în modul stabilit, pentru exercitarea drepturilor părintești în detrimentul intereselor copilului.

În corespundere cu prevederile art. 67 din Codului familiei, părinții pot fi decăzuți din drepturile părintești dacă: a) se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere; b) refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituție curativă, educativă, dintr-o instituție de asistență socială sau alta similară; c) fac abuz de drepturile părintești; d) se comportă cu cruzime față de copil, aplicând violența fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului; e) prin comportare amorală, influențează negativ asupra copilului; f) suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie; g) au săvârșit infracțiuni premeditate contra vieții și sănătății copiilor sau a soțului; h) precum şi în alte cazuri când aceasta o cer interesele copilului.

Conform art. 68 alin.(2) Codul familiei, acțiunea privind decăderea din drepturile părintești poate fi pornită de celălalt părinte, tutorele copilului, autoritatea tutelară sau procurorul. Criteriul de bază în toate litigiile de familie în care sunt implicați copii minori îl reprezintă principiul asigurării și promovării cu prioritate a interesului superior al copilului.

În ședința de judecată, instanța a constatat că în căsătoria dintre Emeliov Maxim și Emeliova (Burdilo) Margareta, s-a născut copilul minor *****, născută la *****, fapt confirmat prin certificatul de naștere nr. *****(f.d.18).

Ulterior prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 septembrie 2020, s-a desfăcut căsătoria și s-a stabilit domiciliul copilului minor ***** cu mama Emeliova (Burdilo) Margareta, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 septembrie 2022, s-a dispus încasarea de la Emeliov Maxim în beneficiul Margaretei Emeliova (Burdilo), pensia de întreținere a copilului minor ***** în sumă bănească fixă de 2 000,00 (două mii) lei lunar, începând cu 17 februarie 2022 și până la atingerea majoratului.

În speță, instanța a stabilit cu certitudine că, obiectul prezentului litigiu îl constituie decăderea din drepturile părintești a pârâtului Emeliov Maxim asupra copilului minor *****.

Apreciind speța sub aspectele invocate, se reține că sancțiunea decăderii din drepturile părintești poate fi aplicată față de părinții care, din culpă gravă,

nu-și îndeplinesc obligațiunile față de copii sau fac abuz de drepturile părintești.

Interesul superior al copiilor este singurul criteriu după care instanța se călăuzește pentru a decide cu privire la exercitarea drepturilor părintești. Pentru a-i determina trebuie să se țină seama de întregul complex de împrejurări menite să asigure copiilor o dezvoltare fizică, morală și intelectuală armonioasă, interesând nu numai posibilitățile materiale ale părinților ci și vârsta copiilor, comportarea părinților înainte de separare, gradul de atașament și preocupare pe care l-au manifestat față de copii, precum și legăturile afective ce s-au stabilit între părinți și copii, între copii și alți membri ai familiei extinse.

La fel, potrivit jurisprudenței CEDO, în cauzele de acest fel, examinarea elementelor care servesc cele mai bine interesele copilului este întotdeauna de o importanță fundamentală (*cauza Johansen împotriva Norvegiei, hotărârea din 07.08.1996, Culegerea 1996-III, § 64*), interesul copilului trebuie considerat ca fiind primordial și că doar un comportament deosebit de nedemn poate determina ca o persoană să fie privată de drepturile sale părintești în interesul superior al copilului (*cauza Gnahore împotriva Franței, nr.40.03/98, § 59, CEDO 2000- IX şi cauza Johansen împotriva Norvegiei, § 78*).

Totodată, CtEDO subliniază totuși că acest interes prezintă un dublu aspect (*cauza Gnahore împotriva Franței, nr.40.03/98, § 59*): pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluție într-un mediu sănătos; pe de altă parte, să mențină legăturile acestora cu familia, cu excepția cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale (*cauza Maumousseau și Washington împotriva Franței, nr.39.388/05, § 67*).

Totodată își găsește aplicabilitate speței și concluziile Curții Constituționale expuse în hotărârea pronunțată la data de 6 iunie 2017, în care Curtea Constituțională a menționat, că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că măsurile ce implică decăderea din drepturile părintești ar trebui să fie aplicate numai în circumstanțe excepționale și pot fi justificate doar dacă sunt motivate de o cerință imperativă care se referă la interesele copilului.

Pentru identificarea interesului superior al copiilor într-un caz particular, trebuie să se țină cont de două aspecte: în primul rând, este în interesul suprem al copilului ca legăturile sale cu familia să fie păstrate, cu excepția cazurilor în care familia s-a dovedit a fi extrem de nepotrivită; și în al doilea rând, este în interesul superior al copilului ca acesta să se dezvolte într-un mediu sigur și

liniștit (*a se vedea cauza H. v. Regatul Unit al Marii Britanii § 73-74*).

Mai mult, potrivit jurisprudenței Curții Europene, aplicarea interzicerii totale și absolute a exercitării drepturilor părintești, prin efectul legii, fără niciun control al instanțelor […] asupra interesului minorilor, nu poate răspunde unei cerințe primordiale referitoare la interesele copiilor și, prin urmare, nu poate urmări un scop legitim, cum este protecția sănătății, a moralei sau a educației minorilor. În acest sens, Curtea a subliniat că măsura decăderii din drepturile părintești nu poate fi aplicată în mod arbitrar, fiind necesar asigurarea unui just echilibru între drepturile în concurs, în acest caz dreptul la viața de familie și interesul superior al copilului.

Curtea a reținut că prevederea legală criticată nu aduce atingere dispozițiilor articolului 28 combinat cu articolul 54 din Constituție, în măsura în care decăderea din drepturile părintești este aplicată în interesul superior al copilului.

La caz, se reține că potrivit art. 3 alin. (1) din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, în toate deciziile care ii privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotiri sociale, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie sa fie luate in considerare cu prioritate.

Corespunzător la caz, instanța reține și argumentele expuse în *cauza N.P. versus Republica Moldova din 06 octombrie 2015 § 73-74*, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că decăderea din drepturile părintești reprezintă o măsură particulară de anvergură, în urma căreia părintele este privat de viața sa de familie cu copilul și este incompatibilă cu scopul reuniunii lor. Astfel de măsuri trebuie să fie întreprinse doar în circumstanțe excepționale și pot fi justificate doar dacă ele sunt motivate de o cerință de prim rang aferentă interesului superior al copilului.

Cât privește temeinicia acțiunii, instanța de judecată reține, că reclamanta Burdilo Margareta a invocat drept temeiuri de decădere a lui Emeliov Maxim din drepturile părintești în privința copilului minor, eschivarea de la plata pensiei de întreținere, face abuz de drepturile părintești, aplică violența psihică și atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului, adică temeiurile prevăzute de art. 67 lit. a), c) și d) din Codul familiei, însă din actele prezentate nu se reține acele circumstanțe excepționale sau comportamentul nedemn al pârâtului față de copilul minor *****, care ar servi temei pentru decăderea acestuia din drepturile

părinteşti.

Instanța de judecată subliniază că, eschivarea de la exercitarea obligațiilor părinteşti include acțiunile sau inacțiunile sistematice ale părinților care pun în pericol sănătatea fizică și psihică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condițiilor de trai și materiale, primejduiesc învățătura și instruirea copilului. Pentru decăderea din drepturile părinteşti pe motivul eschivării de la plata pensiei de întreținere este necesară existența unor probe concludente și pertinente care ar demonstra cu certitudine că părintele (părinții) se eschivează cu rea-credință, inclusiv cu viclenie, de la plata pensiei de întreținere.

Raportând la materialele cauzei, instanța reține că, deși la momentul depunerii acțiunii în instanța de judecată pârâtul avea restanțe la plata pensiei de întreținere, acesta a achitat suma acumulată, neavând restanțe, fapt ce se demonstrează prin încheierea executorului judecătoresc nr. 121a-979/22 din 14 martie 2025 (f.d.96). Astfel, în aceste circumstanțe instanța nu poate constata faptul eschivării ultimului de la plata pensiei de întreținere, condiție obligatorie prevăzută de legislator în art. 67 lit. a) Codul familiei. Or, legislatorul a prevăzut expres, drept temei de decăderea din drepturile părinteşti, eschivarea de la exercitarea obligațiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreținere, iar în lipsa unor probe justificative, acest temei nu poate fi reținut de către instanță, fiind în discordanță cu circumstanțele de fapt stabilite și contravine grav normelor legale aplicabile speței, întrucât nu s-a stabilit refuzul necondiționat al pârâtului de a-și onora obligația de plată a pensiei de întreținere.

În aceeași ordine de idei, instanța menționează că deși pot exista anumite pretenții referitor la calitatea sprijinului acordat, acest fapt nu justifică în sine aplicarea unei sancțiuni excepționale asupra dreptului fundamental prin decăderea din drepturile părinteşti. *A contrario*, pârâtul Emeliov Maxim a prezentat înscrisuri care probează preocuparea sa constantă pentru starea de sănătate a copilului, materializată prin efectuarea controalelor medicale necesare, aspecte dovedite prin certificatul medical și rapoartele medicale anexate la dosar (f.d.119–128).

În subsidiar, raportând și la jurisprudența CtEDO, s-a menționat faptul că un copil poate fi primit într-un cadru mai propice pentru educația sa, aceasta însă nu poate justifica, în sine, sustragerea sa din îngrijirea părinților biologici (*cauza Wallova şi Walla vs. Republica Cehă hotărârea din 26.10.2006*). Așadar, familia este mediul esențial pentru creșterea și prosperitatea copilului și părinții au

responsabilitate importantă pentru educația și dezvoltarea copilului, totodată aceștia joacă un rol major în afirmarea și susținerea dreptului copilului de a participa, începând cu momentul nașterii.

În continuare, cu referire la temeiul invocat de reclamantă, precum că pârâtul face abuz de drepturile părintești, instanța notează că, abuzul de drepturile părintești se exprimă prin exercitarea acestor drepturi în detrimentul copilului și poate fi manifestat, prin crearea unor obstacole în procesul de instruire a copilului, prin antrenarea copilului în acțiuni criminale, inițierea în consumul de băuturi alcoolice, folosirea substanțelor stupefiante și psihotrope, practicarea jocurilor de noroc, cerșitul și alte acte ilicite, însă reclamanta nu a prezentat nici o dovadă în acest sens.

Deși s-a constatat că pârâtul Emeliov Maxim a încălcat graficul de întrevederi cu copilul, refuzând să îl restituie mamei, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 martie 2024, acesta a fost sancționat contravențional (f.d.25-29). Totodată, în lipsa unor acțiuni ulterioare repetate sau succesive de aceeași natură, acest comportament nu poate fi calificat drept un abuz din partea tatălui, în condițiile în care ambii părinți au drepturi și obligații egale față de copil, indiferent dacă acesta este născut în cadrul căsătoriei sau în afara acesteia și indiferent dacă părinții locuiesc împreună ori separat. Mai mult, se invocă faptul că, prin decizia Direcției pentru protecția drepturilor copilului, sectorul Rîșcani, din 10 aprilie 2024, la cererea ambilor părinți, a fost revocată decizia din 01 februarie 2023 privind aprobarea graficului de întrevederi al tatălui cu copilul.

Consecvent, în ceea ce privește temeiul invocat de reclamantă, și anume că pârâtul ar exercita violență psihică asupra copilului și ar atenta la inviolabilitatea sexuală a acestuia, instanța urmează să aprecieze critic aceste susțineri. În fiecare caz concret, sancțiunea decăderii din drepturile părintești trebuie să fie aplicată exclusiv în măsura în care corespunde interesului superior al copilului minor.

În speță, reclamanta pune accent pe pretinsele acțiuni ale pârâtului de denigrare a mamei, cât și pe o atitudine iresponsabilă a pârâtului în exercitarea drepturilor părintești, fără a demonstra în ce mod decăderea acestuia din drepturile părintești ar produce un impact benefic asupra copilului și ar răspunde intereselor sale superioare. Dimpotrivă, din nota informativă privind interviul de protecție a copilului minor ***** din 15 septembrie 2023, rezultă că copilul își

iubește ambii părinți, și de asemenea dorește să locuiască și cu tatăl, fiind descrisă ambianța în care își petrec timpul împreună, iar copilul și-ar dori să locuiască alături de ambii părinți, însă se menționează că acest lucru nu este posibil din cauza conflictelor permanente dintre părinți (f.d.31).

Totodată, instanța reține că potrivit raportului de evaluare psihologică efectuat din 20 martie 2024 (f.d.38-43), s-a concluzionat că ***** este un copil afectat semnificativ de divorțul părinților și de relațiile deficitare dintre aceștia. Minora prezintă semnele caracteristice anxietății de separare față de tată, cu vise recurente, îngrijorare și frică permanentă pentru starea părintelui la care nu are acces, tulburări ale somnului. Minora a afirmat că aceasta dorește să comunice, să petreacă timp egal cu ambii părinți, cât și să locuiască atât cu mama cât și cu tata, ambii fiind favorizați, iar în cadrul desenului familiei, tatăl a fost ilustrat, ceea ce semnifică că este perceput de minor drept membru de familie. Mai mult, potrivit aceluiași raport de evaluare psihologică se constată că abuzul sexual din partea tatălui față de copilul minor nu se atestă.

Suplimentar, din același raport de expertiză psihologică, instanța constată existența unei legături afective puternice între copil și tată, precum și dorința exprimată de copil de a locui și de a petrece cât mai mult timp cu tatăl. Totodată, din declarațiile copilului rezultă că mama a obstrucționat relația acestuia cu tatăl, refuzând să permită întrevederile, deși ambii părinți beneficiază de drepturi și obligații egale față de copil. În acest sens, copilul a relatat: *,,[...] Conform orarului de vizite, în week-end trebuie să fiu cu el, dar când venea tata să mă vadă, mama nu-i dădea voie [...]. [...] Ultima dată eu l-am rugat pe tata să nu mă ducă înapoi la mama. Mama a încercat să mă ia cu forța de acolo. Deşi toți spun că trebuie să stau cu mama, eu prefer cu tata [...]”.*

În acest context, instanța urmează să țină cont de interesul superior al copilului, iar legăturile sale cu familia să fie păstrate, or la caz nu s-a reliefat excepția cazului când aceasta ar fi nepotrivită pentru dezvoltarea acestuia într-un mediu sigur și liniștit, ba din contra, îndepărtarea copilului de tată i-ar afecta și mai mult starea emoțională pe care o percepe ca pe o traumă psihologică.

Prin urmare, instanța indică că legăturile de familie pot fi destrămate doar în circumstanțe excepționale și e nevoie de întreprins toate măsurile posibile pentru păstrarea relațiilor personale și, dacă este cazul, de a „reconstitui” familia, or neînțelegerile dintre foștii soți nu pot sta la baza decăderii din drepturile părintești a unui părinte sau altul.

Astfel, instanța punctează că neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părintești trebuie să aibă o anumită gravitate pentru a atrage sancțiunea decăderii, astfel că nu orice atitudine sau comportament necorespunzător al părinților conduce la decăderea din drepturile părintești, or comportamentul lui Emeliov Maxim nu a atins gradul de gravitate pentru a fi temei de decădere a acestuia din drepturile părintești, or reclamanta nu a prezentat probe care să demonstreze existența unor circumstanțe excepționale sau a unui comportament nedemn al pârâtului față de copilul minor *****, care să justifice aplicarea unei asemenea măsuri extreme,

În consecință, pentru considerentele expuse anterior și având în vedere principiul interesului superior al copilului minor, instanța constată că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru decăderea pârâtului Emeliov Maxim din drepturile părintești, motiv pentru care instanța urmează să respingă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de reclamanta Burdilo Margareta.

În conformitate cu art. 67 lit. a), b), c) din Codul familiei, articolelor 236-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge acțiunea înaintată de Burdilo Margareta împotriva Emeliov Maxim, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Ciocana, mun. Chișinău cu privire la decăderea din drepturile părintești, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
Judecător /semnătura/ Angela CIUBOATRU

Copia veridică